



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Mavricii Et sociorum eius militum Thebæorum: Ex eo quod Eucherius Lugdunensis Episcopus conscripsit. Paßi sunt anno Christi 297. Marcellini Papæ 2. Dioclet. & Maxim. Imp. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

pit voluptatem; fratremque Iphigeniæ, Beorū nomine, qui sororis opera à Matthæo expiatus erat, regalem potestatem administrare voluit. Is cum quinque & viginti annos natus regnare cœpisset, ad tres & sexaginta imperium propagavit: Duobusque susceptis liberis, vnum exercitui præfecit, alterū regni heredem instituit. Ita pace in Ecclesia Aethiopiæ cōstituta, Respublica Christiana illic Matthæi meritis ac precibus amplificata est.

Succedit ei Beorus; frater Iphigeniæ: & p̄ 37. annis regnat.

MARTYRIUM SS. MAVRICII ET

sociorum eius militum Thebarum: Ex eo quod Eucherus Lugdunensis Episcopus conscripsit. Passi sunt anno Christi 297. Marcellini Papæ 2. Dioclet. & Maxim. Imp. 14.

Vide C. Baron. Tomo 2. Annal. & Notat. in Roman. 22. Septē.

DIOCLETIANVS Romanæ Reipublicæ Princeps, cum ad Imperium totius orbis electus, omnes prouincias turbari quorundam præsumptione perspiceret, ad cōfortium Imperij, vel laboris, olim sibi commilitonem Herculeum Maximianum, Cæsarem fecit: eumque contra Amandum & Aelianum, qui tumultum in Gallia concitauerant, & factioni suæ Bagaudarum nomen imposuerant, destinavit. Cui ad supplementum exercitus, legionem Thebæā ex orientalibus militibus ire præcepit. Quæ legio sex millia, sexcentos sexaginta sex viros validos animis, & instructos armis, antiquorum Romanorum habebat exemplo. Hi igitur milites Christianæ religionis ritum orientali traditione à Hierosolymitanæ urbis Episcopo susceperunt, fidemque sacram

Bagaudarū tumultus in Gallia.

Thebæa legio à Zambada, Episcopo

SS 5 virtuti

*Hierosoly-
mitano Chri-
stiana fide
imbuta.*

*Eandem Ro-
ma confirmant.*

*Octodorus
oppidum est,
in Sabaudia.*

*Thebæa le-
gio impium
iuramentum
detestatur.*

*Agaunum
locus Sabau-
diæ est.*

*Mauricius,
Primice-
rius; Exupe-
rius, signifer
Candidus Sen-
nator legio-
nis Thebæa-
na.*

virtuti & armis omnibus præponebant. Ad urbem quippè Romam itinere attingentes, mox apud beatum Marcellinum Urbis Pontificem eandem Christianitatis fidem, quam acceperant, confirmauerunt, ut antè gladio intirent, quam sacram fidem leuiter violarent.

Electus igitur Maximianus Cæsar cum hoc militiæ robore præclarè instructus in Gallias tenderet, iamque superatis Alpibus, Octodorū venisset, mox idolis suis sacrificaturus exercitū cōuenire iussit; ut datis vtrinque dexteris per aras dæmonibus consecratas iurarent, cōmuni Marte contra Bagaudarum turbas se pugnuros, & non nisi victores è prælio discessuros: Christianos verò omnes, tanquam summos & capitales deorū inimicos, ferro flammaque persecuturos. Quod ut primum ad Thebææ legionis peruenit notitiā, illa à nefando sacrilegoque iuramento tota abhorrens, ut tati sceleris committendi necessitatem declinaret, præterito Octodorense oppido, ad locum, cui Agauno nomen est, octo millium spatio indè discessit properant. Quo in loco cum sacri milites Thebææ legionis fessa post laborem tanti itineris curaturi corpora residerent, Maximianus Cæsar legionem requirens, eamque prætergressam esse intelligens, subito iracundiæ furore excandescens, misit eò satellites, qui legionem ad sacramentorum suorum sacrilegia reuocarent.

Erat eadem in legione Primicerius Mauricius; & signifer Exuperius; & Candidus Senator: qui ita militibus suis præerant, ut amore potius diuinitatis, quam terrore militari, obedi-

obedienda præciperent. Viri militaris gloria laude nulli secundi: virtute nobiles, fide in Deum nobiliores: erga Imperatorem fortitudine, erga Deum deuotione certabant. Igitur vt ex satellitibus à Cæsare missis intellèxere, milites omnes libâsse sacrificia; Cæsaremque iubere, vt legio festinanter reuertens, commilitonum pareret exemplo; illi protinus zelo fidei vehementius inflammati, Atqui, inquiunt, vos Cæsari renunciate legionis virtutem ad bellorum vsum paratam esse: ad committenda verò sacrilegia nequaquam. Nos enim vnum verum, æternumque Deum, nõ impia dæmohum simulacra, colimus; nos Christum Dei filium adoramus: ei que, quam dedimus, fidem ad extremum vitæ spiritum inuolatam seruamus.

Nolunt demonibus sacrificare.

Cùm hoc responso reuersi satellites, nunciant Imperatori, obstinatos legionis animos nullo modo in eo Imperatoris præceptis parere decreuisse. Quo audito, Maximianus iracundiæ facibus totus succensus: Ergone, inquit, milites mei Imperatoria præcepta & sacrorum meorum ordinem spernunt? Quid? Itane cælestis iniuria meo despectui iungitur, & mecum pariter Religio Romana contemnitur? Sentiat cõtumax miles, me non solû mihi, sed etiam dijs meis dare posse vindictam. Iam igitur fidissimorum meorum turba festinet: decimum quemque morti funesta sors præbeat. Discant æquali nece, quos ordo præmiserit moriendi, qualiter Maximianus vel sibi, vel dijs suis, hac seueritate dederit ultionem. Post hanc vocem, datum ilicò apparitoribus man-

Crudele Maximiani mandatum.

man-

*Decimus
quisque è
Thebæa le-
gione truci-
datur, iuxta
vetus suppli-
cium, in de-
linquentem
exercitum
exerceri so-
litum.*

*Oratio præ-
clara S.
Mauricij ad
suas.*

Matth. 26.

mandatum, ut ad legionem properent, & decimum quemque ferro trucident. Neque sanè perterritis animis Thebæa legio venientes excepit carnifices; sed cuncti martyrij desiderio incredibiliter accensi inter se certare, quis primus gloriosæ mortis fructum percipiat. Perfecto autem scelere, ut Octodorum legio redeat, iubetur. Tunc Mauricius Primicerius, paululum à satellitibus regijs segregatus, ad legionem talem habuisse orationem fertur.

Quod amore religionis nullam vobis Cæsaris præceptum attulerit formidinem, commilitones optimi, est sanè quod vestræ virtuti gratuler plurimum. Gaudentibus quodammodo animis ad necem gloriosam commilitones vestros tradi vidistis. Quam timui, ne quisquæ quod armatis est facile, defensionis specie beatissimis funeribus manus obuiam afferre tentaret. Sed Christus Iesus, qui exemptum vagina Apostoli gladium propriæ vocis iussioni recondidit, vestras planè mentes manusque prohibuit, ne quisquam diuino operi mortalibus dexteris obsisteret. Hactenus exempla sacris inserta codicibus legebamus: iam nunc per nosmetipsos, quos sequi debeamus, adspeximus. Ecce vallatus sum commilitonum meorum corporibus, quos de latere meo funestus satellites abstraxit. Adpersus sum cruore sanctorum, & sacri sanguinis reliquias vestibus meis porto: num igitur eorum sequi necem dubito, quorum admiror exemplum? & vacat cogitare, quid Imperator iubeat, qui sorte mihi mortalitatis æqualis est? Si habere aliquid virium Imperatoris

toria præcepta potuissent, circa beatissimorū
 trium puerorum corpora Regis Chaldeorum
 valuisset incēdium, nec ora leonum lacu clau-
 sus euadere Propheta potuisset. Sacramenta o-
 lim dedisse nos memini, quod contemptu lu-
 cis istius & desperatione vitæ Rempublicam
 defenderemus. Iam tunc promisi mei corporis
 vilitatem, & spondi hanc Imperatoribus
 fidem: nec tamen vllus mihi tunc regna cæle-
 stia promittebat. Quid, Christo spondente, fa-
 ciendum est, si hoc potuimus militiæ deuotio-
 ne promittere? Quinimò fortissimi commili-
 tones, olim deuotas animas subdamus precio-
 sissimæ passioni. Sit nobis virilis animus, fides
 inuiolata permaneat. Iam cerno ante tribunal
 Christi stantes eos, quos neci paulò ante satel-
 les regius deputauit. Illa vera gloria est, quæ æ-
 ternitatem beatâ vitæ huius breuitate merca-
 tur. Aequali omnes animo, vna voce respon-
 sum satellitibus demus, & id nunciemus: Milite-
 tes quidem, Cæsar, tui sumus, & ad defensionē
 Reipublicæ Romanæ arma suscepimus; nec vn-
 quam aut desertores bellorum, aut proditores
 militiæ fuimus; aut ignauæ formidinis merui-
 mus subire flagitium: Tuis etiam obtempera-
 remus præceptis, nisi instituti legibus Chri-
 stianis, dæmonum cultus & aras sanguine pol-
 lutas vitaremus. Comperimus præcepisse te, vt
 aut sacrilegijs pollueres Christianos, aut de-
 denis interfectis nos terreres. Non inquiras
 longius latitantes: nos omnes Christianos esse
 cognosce. Habebis potestati tuæ subdita om-
 nium corpora: auctorem verò suum respicien-
 tes Christum animas non tenebis.

Dixe-

*Dan 3.**Dan. 7.**En quid pro-
mereatur
martyrium.**Magis obedi-
re oportet
Deo quam
hominibus.**En inuictum
eorum animi
robur.*

Rursus decimum quisque ceditur.

S. Exuperij signi feriegregia ad milites oratio.

Desperatio fortissima in periculis.

Dixerat hæc vir sanctus cum protinus legio fausta acclamatione dicta confirmat: satellites verò cuncta ex ordine Cæsari nunciantes, mox redeunt, vt iterum decimum renouata crudelitate consumant. Nec recusat ceruices suas percussoribus subdere gloriosus miles; donec numerus martyrum completus, reliqui Octodorum redire iubentur. Tunc verò Exuperius capiductor correptis legionis suæ signis, hæc circumsatates oratione confirmat: Tenere quidē me, commilitones optimi, sculariū bellorum signa perspicitis: sed non ad hæc arma prouoco; non ad hæc bella animos vestros virtutemque compello. Neque enim per hos gladios ad regna cælestia properare potestis. Robore nobis animorum est opus, nihil his armis. Projiciant dexteræ nostræ arma ista cū signis militaribus: quo mox, præstante Christo, alia vobis signa in regno cælesti Exuperius monstret. Vadat quin imò funestus satelles, & hæc truculento Regi nunciet: Milites sumus, Imperator, tui: sed tamen serui, quod liberè fatemur, Dei. Tibi militiam debemus, illi innocentiam. A te stipendium laboris accepimus, ab illo vitæ exordium sumpsimus. Sequi Imperatorem in hoc nequaquam possumus, vt auctorem nostrum negemus Deum: auctorem, velis nolis, tuum. Nō nos aduersum te, Imperator, armauit ipsa, quæ fortissima est in periculis, desperatio. Tenem⁹ ecce arma, & non resistimus: quia olida hæc corpora morti libenter subdimus, vt animas ad æterna gaudia præmittamus. Si quid in nos vltra statueris, ignem, tormenta, ferrum; subijci parati sumus: Christiani sumus, persequi Christianos non possu-

possumus. Inexpugnabiles istius legionis animos Cæsar, agnosce. Tela proijcimus: exarmatas quidem dexteras satelles tuus, sed armatum fide catholica pectus inueniet. Occide, prosterne: secandas gladijs ceruices præbemus intrepidi. Hęc nobis iucundiora sunt, dum modo te cum sacri legis tuis cōtempo, ad regna iam cælestia properamus.

*En eximiam
martyrum
constansiam.*

Cum hisce mandatis remeans ad Maximianum satelles, nūciat obstinatos in Christi fide virorum animos nullo vel terrore vel mortis supplicio inflecti posse. Tunc verò Cæsar totus in furorem ac rabiem versus, quasi nihil fuisset iterato scelere perpetratum, iubet properè ire exercitum, legionemq; vniuersam crudeli ferro funditus delere. Nec mora: Circumfusa beatam legionem carnificum turba ferrum stringit; Deoque suas animas fideli mortis professione commendantem immanissima tyrannide obruncat. Licebat tum illic operta iustorum corporibus terram cernere; sanguinisque preciosi riuulos fluere; crudele quidem hominibus spectaculum sed Deo preciosum: qui purpuratas martyrū animas in cælum recepit. Peracta verò cede, inter omnes percussores præda diuiditur. Dederat namque facultatem Maximianus, ut quisquis legionis illius militem iugulasset, interempti spolijs vteretur.

*Cæsar totam
legionem
deleri iubet.*

*Ceduntur ad
vnum omnes
reliqui mar-
tyres.*

*Diuiditur
præda à fi-
carijs.*

Diuisa igitur omni præda, cum ad vescendum epulandumque victrix turba cōsedisset, ecce tibi veteranus quidam, vltimæ ætatis senio fatigatus, nomine Victor, ad cōtaminatum cædibus locum itineris necessitate deductus est. Qui cum ad epulas pro ætatis veneratione ab
omni-

*S. Victor mi-
les.*

IOI2 VITA MAVRITII ET SOCIOR.

omnibus rogaretur, requirere cœpit, quænam esset causa lætitiæ, quòd inter tot corpora interemptorum, gaudentes exultantesque possent milites epulari. Dicitur est à quodam, quod legio Christianæ studio legis, cœremonias Romanas cultumque deorum pariter contemnens data esset neci, vt disciplinæ militaris ordo seuerius deinceps teneretur. Tum victor altè trahens gemitum, grauitèrque suspirans, detestatus conuiuas, detestatusque conuiuium, exclamat: Heu me, qui per tot annorum militiam ad hanc ætatem veni, & in hac legione militare non merui. Quàm benè inter tales, gloriose mortis honore donatos, finem vitæ inuenire potuissem? Saltem, si commilitare indignus eram, vel me antè has duas horas viandi necessitas detulisset, vt senilis pectoris cruor, tantorum virorum victimis misceretur. Obrulerà corpus hoc neci, dummodò tantæ laudis consortio non carerem.

Victoris Veterani militis Virilis Vox.

Talia dicentem prophanorum statim turba vallauit, quæ, vt rum Christianus esset, respondere minaciter iubet. At ille paululum oculos ad cælum erigens, tali percunctantibus sermone respondit: Longus me viuendi vsus ad hanc quam videtis, perduxit ætatem. Quæcunque in hoc mundo aguntur, aut studium reperit, aut rerum volubilitas agit, aut varius semper casus infestat. Quodcunque volumus, optamus, scimus, aut cupimus; totus mundus caligine submersus, tenebris circumfluentibus latet, nisi nobis aut viam Christus ostenderit, aut lumen Christi affulserit. Quod ego fideli mente perpendens, vtinam vltimo contester affectu: quod

Quam vanus mundum.

quod si me ad tempus paulò antè trucidatæ le-
gionis itineris necessitas detulisset, conuiuijs
& epulis vestris horum funerum consortium
prætulisset. Sed iam nunc præstabit Christus,
vt Christianum me, vel ob professionem meâ,
transire vltèrius per beata funera non sinatis.
Hæc eum loquentem subita percussoris obrû-
cat infania: ita vir sanctus consortium sancto-
rum celeri confessione promeruit, cæterisque
martyribus eo in loco, sicut morte, ita est ho-
nore coniunctus.

*Trucidatur
S. Victor.*

VITA S. *EMMERAMMI, RATISBO-
nensis Episcopi & Martyris: Ex ijs quæ extant a-
puud V. P. Laurent. Sur. ex Cyrino Ratisponensi
Antisite. Claruit anno Domini septingentesimo
quinquagesimo.

** al. Hieme-
rammi.
Vide C. Bar-
ron. in No-
tat. ad mar-
tyr Rom.*

EMMERAMMVS in partibus Aquitanix
antiqua vrbe Pictauiio oriundus, ab ipsis
pene incunabulis multis magnisque pie-
tatis ornamentis egregiè decoratus, postquam
animum artium maximarum disciplinis ferè
omnibus imbuisset, ad summum Episcopatus
honorem peruenire meruit. Erat vir cum alijs
corporis animique dotibus ornatissimus, tum
præcipuis naturæ adiumentis ad informandos
disciplinis & virtutibus animos præclare in-
structus. Neque sanè, quod à Deo acceperat,
talentum humi defodit, sed prudenter nõ mi-
nus quam sagaciter expendit: deditque operâ,
vt quotidie ipsam multiplicato fœnore cum
magno cordis gaudio reciperet. Erat ei tatum
tamque ardens Dominicas oues pascendi desi-

*Item eiusdè
Annal. Tom.
8 anno
Christi 702.
22. Septè.
Patria eius.
Fit Episco-
pus,*

*Egregiæ do-
tes animi in
Emmeramo.*

T t t derium,